

Výkon rozhodnutí na úroky odpovídající nařízení vlády č. 142/1994 Sb.

V rámci řízení o výkon soudního rozhodnutí nemůže oprávněný dosáhnout toho, aby byl nařízen výkon rozhodnutí i na úroky odpovídající nařízení vlády č. [142/1994](#) Sb., bez toho, že by mu byly přiznány soudním rozhodnutím. Ustanovení § 3 tohoto nařízení neznamená, že by oprávněný mohl automaticky vést výkon rozhodnutí i pro tyto úroky.

V rámci řízení o výkon soudního rozhodnutí nemůže oprávněný dosáhnout toho, aby byl nařízen výkon rozhodnutí i na úroky odpovídající nařízení vlády č. [142/1994](#) Sb., bez toho, že by mu byly přiznány soudním rozhodnutím. Ustanovení § 3 tohoto nařízení neznamená, že by oprávněný mohl automaticky vést výkon rozhodnutí i pro tyto úroky.

Z odůvodnění.

Soud prvního stupně na návrh oprávněného nařídil výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí povinného k uspokojení pohledávky oprávněného v částce 20 839,10 Kč s 3% úroky od 15.4.1994 podle vykonatelného rozhodnutí o náhradě škody č. 1/89 VÚ 3834 v R.

Proti tomuto usnesení podal odvolání oprávněný a domáhá se, aby s ohledem na nařízení vlády č. [142/1994](#) Sb. bylo napadené usnesení změněno tak, že výkon rozhodnutí se nařizuje k uspokojení 3% úroku z prodlení od 15.4.1994 do 14.7.1994 a 16% úroku z prodlení ode dne 15.7.1994 do zaplacení. K podání odvolání nemůže být oprávněn ten z účastníků řízení, kterému bylo výrokem soudního rozhodnutí plně vyhověno a kterému nebyla výrokem soudního rozhodnutí způsobena žádná újma na jeho právech. Jde o nedostatek objektivních podmínek, a proto musí být odvolání odmítnuto. V daném případě nelze rovněž dovodit, že by šlo o změnu návrhu ve smyslu ustanovení § 95 odst. 2 OSŘ. Užití tohoto ustanovení v exekučním řízení není sice výslovně vyloučeno (§ 254 odst. 1 OSŘ), povaha tohoto ustanovení však vylučuje jeho užití poté, kdy již soud prvního stupně o návrhu na nařízení výkonu rozhodl. Taková změna návrhu je možná jen do okamžiku než soud o původním návrhu na nařízení výkonu rozhodl.

V konkrétním případě se oprávněný domáhá uspokojení nároku, který mu nebyl ani přiznán rozhodnutím, které je podkladem pro soudní výkon rozhodnutí. Pokud tedy oprávněný požaduje úroky z prodlení ve výši stanovené nařízením vlády č. [142/1994](#) Sb., musí podat samostatný návrh a v něm dosáhnout toho, aby mu byl tento nárok soudem přiznán. V rámci řízení o soudní výkon rozhodnutí nemůže oprávněný dosáhnout toho, aby byl nařízen výkon rozhodnutí i na úroky odpovídající nař. vlády č. [142/1994](#) Sb. bez toho, že by mu byly přiznány soudním rozhodnutím. Soud může nařídít výkon rozhodnutí jen v rozsahu, který je podložen výrokem vykonatelného rozhodnutí, jenž by takovou povinnost ukládal. Titul, podle kterého oprávněný návrh na nařízení výkonu rozhodnutí podává, povinnost zaplatit 16% úroky od 15.7.1994 neukládá. Ustanovení § 3 nařízení vlády č. [142/1994](#) Sb. neznamená, že by automaticky mohl oprávněný vést výkon i pro tyto úroky. Z uvedených důvodů bylo podle § 218 odst. 1 písm. b) OSŘ odvolání odmítnuto, jako podané někým, kdo k jeho podání nebyl oprávněn.

Další články:

- [Přebírání důkazů z trestního řízení před správními soudy](#)
- [Tarifní hodnota](#)
- [Nepoložení předběžné otázky Soudnímu dvoru EU](#)
- [Koupě nemovité věci](#)
- [Nesprávný úřední postup \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Platební neschopnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předkupní právo \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušování řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Rodinný závod \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Dědictví](#)
- [Výživné](#)